

LÀM SAO ÁNH SÁNG LẠI DUNG HÒA ĐƯỢC VỚI BÓNG TỐI?

... **Cha François-Dominique** người Pháp là tu sĩ dòng Đaminh (Anh Em Thuyết Giáo) năm nay 34 tuổi. 34 tuổi đời và là tu sĩ Đaminh từ 10 năm qua nhưng trông Cha vẫn còn trẻ thật trẻ với đôi mắt ngời sáng và nụ cười tươi thật tươi! Hiện tại Cha sống nơi cộng đoàn ở quận VIII của thủ đô Paris. Xin nhường lời cho Cha nói về ơn gọi như một biểu dương bằng tình yêu.

Tôi chào đời và lớn lên nơi tình lý trong một gia đình Công Giáo sống đạo chân thành. Thời niên thiếu tôi có nhiều dịp gặp gỡ và quen biết các Linh Mục tu sĩ Đaminh cũng như biết rõ về cuộc đời và nền tu đức của Cha Thánh Đaminh (1170-1221). Thế nhưng chỉ trong thời sinh viên và có dịp phục vụ cạnh các bệnh nhân tôi mới hiểu rõ thế nào là "lòng nhân ái" mà Thánh Đaminh nói đến và tôi thật sự cảm kích. Bên cạnh các bệnh nhân giòn mỏng và yếu ớt, tôi bỗng như nhận được "cú sét" ơn gọi!

Với tư cách tu sĩ Đaminh tôi hiểu rằng ơn gọi thuyết giáo trước tiên và trên hết phải được đặt trong tình trạng lắng nghe. Điều này xem ra có vẻ tương phản nhưng sự thật là như thế. Lời nói chân thành, lời nói chân chính nảy sinh từ sự lắng nghe.

Trong nhiệm vụ Linh Mục Tuyên Úy của Trường Trung Học Thương Mại Paris tôi cũng đặt việc lắng nghe, tính chất xác thực và việc làm chứng tá nằm nơi trung tâm sứ mệnh của tôi. Chủ đích của tôi là cố gắng giúp các bạn trẻ nhìn ra Tình Yêu THIÊN CHÚA được nhập thể cách cụ thể như thế nào trong cuộc đời họ. Với bất cứ tình trạng sống nào mà THIÊN CHÚA kêu gọi, mọi người trẻ đều có ơn gọi chung là phải đáp lại Tình Yêu của Chúa.

THIÊN CHÚA ban cho chúng ta tình yêu dồi dào. Ngài đi trước chúng ta. Ngài đi kèm chúng ta và Ngài kêu gọi chúng ta dọc dài con đường cuộc sống. Một ơn gọi không bao giờ ở trạng thái tĩnh nhưng nó cho phép mỗi người biểu dương bằng tình yêu hết mọi tiềm năng dọc theo dòng đời.

... **Chị Marlene** 30 tuổi thuộc Huynh Đoàn Đan Viện Các Nữ Tu Giêrusalem ở quận IV của thủ đô Paris. Chị Marlene có nụ cười rạng rỡ chiếm trọn khuôn mặt như biểu lộ niềm hạnh phúc tràn đầy. Khi hồi tưởng ơn gọi Chị trầm ngâm nói: "Chúa dùng chính các ước muốn vừa trần tục vừa thiêng liêng của tôi để thanh luyện chúng rồi đưa tôi lên cao hơn nữa, mãi cho tới Ngài!" Xin nhường lời cho Chị xác nhận về ơn gọi: "THIÊN CHÚA không lấy gì của chúng ta nhưng cho chúng ta tất cả!"

Tôi sinh ra và lớn lên bên nước Áo trong một gia đình không thực hành đạo. Chính tại Ngày Quốc Tế Giới Trẻ nơi thủ đô Roma vào Năm Thánh 2000 mà THIÊN CHÚA đổ ập xuống tôi qua cuộc đàm thoại ngắn ngủi với một bạn trẻ người Mỹ. Anh tươi cười nói với tôi:

- THIÊN CHÚA là Ai đối với tôi ư? Thưa, Ngài là Tất Cả của tôi!

Câu nói ở lại mãi với tôi và làm chuyển hướng cuộc đời tôi. Được huấn luyện về tâm lý và về thần học tôi luôn mang trong mình ước muốn dâng hiến cuộc đời cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ cách trọn vẹn. Ngay khi con đường không mấy hiển nhiên. Nhưng tôi lại sợ THIÊN CHÚA lấy mất cuộc đời tôi! Thế rồi từ từ tôi ý thức sâu xa rằng:

- THIÊN CHÚA không bao giờ lấy gì của chúng ta cả nhưng Ngài cho chúng ta tất cả!

Từ 5 năm qua tôi sống tại Saint-Gervais ở quận IV của thủ đô Paris trong một Cộng Đoàn nảy sinh từ trực-giác chung giữa **Cha Pierre-Marie Delfieux** và **Đức Hồng Y François Marty** (1904-1994) khi ngài làm Tổng Giám Mục Paris từ 1968 đến 1981. Vào năm 1975, hai vị muốn thành hình một ốc-đảo cầu nguyện và thính lặng nơi trung tâm của một đô thị đông đảo có lúc-nhức thiện và ác chen lẫn nhau! Người lành sống cạnh kẻ dữ!

Cộng Đoàn chúng tôi phải chăng là cuộc tranh giành? Đúng thế! Sự hiện diện khẩn cầu của cộng đoàn - đặc biệt là Phụng Vụ - là nơi gặp gỡ giữa một đám đông dân chúng Paris màu sắc sặc-sỡ với Huynh Đoàn. Khi cử hành bí tích Thánh Thể, chúng tôi biểu lộ hồng ân THIÊN CHÚA ban cho cuộc sống con người. Chúng tôi cũng làm chứng rằng con người được mời gọi trở thành một hữu thể Thánh Thể .. Mỗi

buổi sáng khi hồi chuông báo động vang lên, nhắc tôi nhớ đến ơn gọi của tôi là cầu nguyện cho hàng triệu người đang bị quay cuồng trong cơn lốc cuộc sống thường nhật, hầu cho cái xấu nhường chỗ cho cái tốt, sự dữ tiến đến sự thiện ..

... "Anh chị em đừng mang chung một ách với những kẻ không tin. Thật thế, làm sao sự công chính lại liên kết được với sự bất chính? Làm sao ánh sáng lại dung hòa được với bóng tối? .. Làm sao đền thờ THIÊN CHÚA lại đi đôi với tà thần được? Vì chính chúng ta là đền thờ của THIÊN CHÚA hằng sống, như lời Người phán: "Ta sẽ đến cư ngụ và đi đi lại lại giữa họ. Ta sẽ là THIÊN CHÚA của họ, và họ sẽ là dân riêng của Ta" (2Côrintô 6,14+16).

("PARIS NOTRE-DAME, L'Église en mission à Paris", Journal du Diocèse de Paris, Hebdomadaire, No 1427, 26 Avril 2012, trang 4-5).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt